

66 poviedok na večery a noci

*Starodávne rozprávky
(krátke)*

Séria: Poviedky na večery a noci #6/7, krátke

R.H.

Andrew Lang
Róbert Hodoši

I.

II.

Názov: 66 poviedok na večery a noci

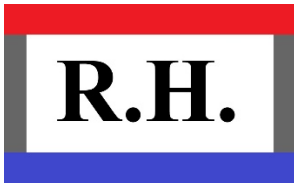
Podtitul: Starodávne rozprávky, krátke

Séria: Poviedky na večery a noci

ANDREW LANG

RÓBERT HODOŠI

III.

PDF

ISBN 978-80-570-5342-2

EAN 9788057053422

EPUB

ISBN 978-80-570-5343-9

EAN 9788057053439

MOBI

ISBN 978-80-570-5344-6

EAN 9788057053446

IV.

TIRÁŽ

Titul: 66 poviedok na večery a noci

Podnadpis: Starodávne rozprávky, krátke

Séria: Poviedky na večery a noci #6/7

Autori: Andrew Lang, Róbert Hodoši, +ďalší

Editoval a zozbieral: Andrew Lang (*1844, +1912)

Roky pôvodného vydania poviedok: 1889-1910

Výber zostavil, preložil a spracoval: Róbert Hodoši

Jazyková úprava: Róbert Hodoši

Vydal: Robert Hodosi (*1975), Lovce, SK

1. slovenské vydanie eKnihy: 2023

Počet strán: 486 (A5)

Počet slov: 145 tisíc

Obrázok na obálke: pixabay.com, Willgard Krause

Spracovanie obálky: Lydia Hlozakova

Copyright © Robert Hodosi (*1975), 2023, SK

---

*„Chcete mať inteligentné deti? Čítajte im rozprávky. Chcete
mať ešte inteligentnejšie deti? Čítajte im ešte viacej
rozprávok.“*
(Albert Einstein)

V.

ANOTÁCIA

Kniha 66 poviedok na večery a noci je šiestou zo série 7 kníh, ktoré spolu obsahujú 400 mystických poviedok. V tejto sérii sú krátke z nich, ich dĺžka je 6 až 8 strán (1860 až 2470 slov). Všetky sú zoradené od kratších po dlhšie. Najznámejšie z nich sú = 50*/ Popoluška, 57*/ Janko a Marienka, a ďalšie.

Kniha obsahuje najkrajšie poviedky a rozprávky z celého sveta, ktoré boli známe pred rokom 1910. Zozbieral ich Andrew Lang, ktorý je v Spojenom kráľovstve známy ako na Slovensku Pavol Dobšinský. Ako to napovedá už názov knihy, poviedky sú vhodné na večerné čítanie, pričom slovná zásoba je vhodná pre 10 až 11-ročných čitateľov. Pôvodne boli publikované v angličtine v 12 knihách, ktoré sú známe pod názvom The Coloured Fairy Books (Farebné rozprávkové knihy). Tieto poviedky vás zavedú nielen do sveta zvierat, kráľov a princezien, ale predstavia vám aj rôzne príbehy ľudí z minulosti. Príbehy vás poučia a pobavia o drakoch, bosorkách a troloch. Toto dielo zostavil, preložil a spracoval Róbert Hodoši.

---

*„Pre všetkých, ktorí chcú poznať minulosť, vyznať sa
v súčasnosti a vedieť, čo ich čaká v budúcnosti vo svete
fantázie a predstavivosti. RH*

VI.

Ďalšie knihy, eKnihy a audioknihy z vydavateľstva Robert Hodosi

Názov: 1000 slov a 4000 fráz, anglicky-slovensky
Podtitul: 1000 words and 4000 phrases, English-Slovak
Autor: Róbert Hodoši

Názov: 101 poviedok na večery a noci
Podtitul: 100 ročné rozprávky (Výber z 12 kníh)
Autori: Róbert Hodoši, Andrew Lang

Názov: Poviedky, anglicky, slovensky
Podtitul: Stories, English, Slovak
Autori: Róbert Hodoši, Andrew Lang

Názov: Traja mušketieri
Autor: Alexandre Dumas

Názov: Tisíc a jedna noc
Podtitul: Pobavenie z arabských nocí
Autor: Andrew Lang

Názov: Modrá kniha rozprávok
Podtitul: 100 ročné rozprávky
Autor: Andrew Lang

VII.

7 kníh zo série: Poviedky na večery a noci

Názov: 100+1 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, najkratšie
Séria: Poviedky na večery a noci #1/7

Názov: 77 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, kratšie
Séria: Poviedky na večery a noci #7/7

Názov: 66 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, krátke
Séria: Poviedky na večery a noci #6/7

Názov: 55 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, stredne dlhé
Séria: Poviedky na večery a noci #5/7

Názov: 44 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, dlhé
Séria: Poviedky na večery a noci #4/7

Názov: 33 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, dlhšie
Séria: Poviedky na večery a noci #3/7

Názov: 22+2 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, najdlhšie
Séria: Poviedky na večery a noci #2/7

Obsah

I.

II.

Názov: 66 poviedok na večery a noci

Podtitul: Starodávne rozprávky, krátke

Séria: Poviedky na večery a noci

ANDREW LANG

RÓBERT HODOŠI

III.

IV.

TIRÁŽ

V.

ANOTÁCIA

VI.

Ďalšie knihy, eKnihy a audioknihy z vydavateľstva Robert Hodosi

VII.

7 kníh zo série: Poviedky na večery a noci

Obsah

1*/ Muž bez srdca

2*/ Petržlenka

3*/ Pastierka husí

4*/ Biela holubica

5*/ Tri princezné z Bielej zeme

6*/ Biely vlk

7*/ Chlapec, ktorý hľadal strach

8*/ Škaredá a pekná nevesta

9*/ Traja trpaslíci

10*/ Pastier Pavol
11*/ Traja bratia a medvede
12*/ Rozzúrená pradiarka
13*/ António a obor
14*/ Traja muzikanti
15*/ Kto chce všetko, stratí všetko
16*/ Rytieri ryby.
17*/ Kamene Pluhinca
18*/ Princezná Kanetela a čarodejník
19*/ Ryba so zlatou hlavou a princ
20*/ Dobrý škriatok z jazera
21*/ Začarovaná hlava
22*/ Sedem žriebät
23*/ Norko a princ Ivan
24*/ Lietajúca loď a Zadubenec
25*/ Čarodejníkové dary.
26*/ Silván, Chokóza, a žltý vták
27*/ Fortunatus a jeho mešec
28*/ Kolónia mačiek
29*/ Snehulienka a Ruženka
30*/ Ako sa z chlapca žobráka stal gróf Miro
31*/ Brat a sestra
32*/ Traja princovia a ich zvieratá
33*/ Tritil, Litol, a vtáky.
34*/ Zbabelec Samo
35*/ Bratia dvojčky.
36*/ Diamant sa reže diamantom
37*/ Kto druhému jamu kope

[38*/ Čarovný prsteň a dvaja bratia](#)
[39*/ Prešibaný obuvník](#)
[40*/ Čarodejný kráľ](#)
[41*/ Bensurdatov príbeh](#)
[42*/ Husiarik](#)
[43*/ Kresadlo](#)
[44*/ Bezhlaví trpaslíci](#)
[45*/ Malá Jednočka, Dvojočka a Trojočka](#)
[46*/ Hadí princ](#)
[47*/ Chlapci so zlatými hviezdami](#)
[48*/ Príbeh troch úžasných žobrákov](#)
[49*/ Falošný princ a skutočný princ](#)
[50*/ Popoluška](#)
[51*/ Hermod a Hadvorka](#)
[52*/ Krajšia-než-víla](#)
[53*/ Neočakávaný princ](#)
[54*/ Princezná Bella-Flóra](#)
[55*/ Sklenená sekera](#)
[56*/ Šesť hladných zvierat](#)
[57*/ Janko a Marienka](#)
[58*/ Začarovaný had](#)
[59*/ Loď, pustovník, a princezná](#)
[60*/ Príbeh o Jarmile](#)
[61*/ Princ s dlhým nosom](#)
[62*/ Čarodejník Virgilius](#)
[63*/ Šťastný osud](#)
[64*/ Kapusta pre somára](#)
[65*/ Darebák a pastier](#)

66*/ Otec Hundroš

KONIEC

Poznámky...

1*/ Muž bez srdca

Andrew Lang

179. diel zo 400, počet slov 1860

Kedysi dávno žili siedmi bratia, ktorí boli siroty a nemali žiadnu sestru. Preto museli robiť všetky domáce práce, čo sa im vôbec nepáčilo. Po dlhom uvažovaní sa rozhodli, že sa zosobášia. Ale bohužiaľ, tam, kde žili, neboli žiadne mladé dievčatá. Starší bratia sa dohodli, že pôjdu do sveta a nájdu si nevesty. Najmladšiemu sľúbili, že mu tiež privedú peknú manželku, ak zostane doma a postará sa o dom. On s tým ochotne súhlasil a šiesti mladí muži sa v dobrej nálade vydali na cestu.

Ako išli, prechádzali vedľa malej chalúčky pri lese. Pred dverami stál starý, veľmi starý muž, ktorý sa im prihovoral:

„Dobrý deň, mladí muži! Kam sa tak radostne ponáhľate?“

„Ideme si nájsť krásne nevesty, a jednu pre nášho najmladšieho brata, ktorý zostal doma,“ odpovedali.

„Ó, vzácni mládenci!“ povedal starý muž. „Ja som tu strašne osamelý. Prosím vás, privedte mi tiež jednu nevestu. Len si zapamätajte, že musí byť mladá a pekná.“

„Načo by bola starému, zvráskavenému, šedivému starcovi pekná mladá nevesta?“ pomysleli si bratia a pokračovali ďalej.

Prišli do mesta, kde našli sedem sestier, ktoré boli také mladé a krásne, aké by si každý priať. Každý z nich si vybral jednu a najmladšiu nechali svojomu bratovi doma. Všetci sa vybrali na cestu naspäť. Znovu išli krížom cez les a vedľa chalupy starého muža.

Ten stál pred svojimi dverami a zvolal:

„Ó, akí dobrí kamaráti ste vy! Akú pôvabnú nevestu ste mi priviedli!“

„Ona nie je pre teba,“ povedali mladí muži, „ale pre nášho najmladšieho brata, ako sme sľúbili.“

„Čože?!“ povedal starý muž. „Sľúbili?! Ja vás donútim zjesť tie vaše sľuby!“ A vzal čarovnú paličku, zamrmlal nejaké zaklínadlo,

a dotkol sa ňou bratov a ich neviest, ktorí sa okamžite premenili na šedé kamene.

Len najmladšiu sestru nezačaroval. Tú vzal do chalupy. Odvtedy sa musela starať v dome o poriadok a udržiavanie chodu domácnosti. Nebola veľmi nešťastná, ale jedna myšlienka ju trápila. Čo keby starý muž zomrel a nechal ju v tomto osamelom dome hlboko uprostred lesa? Bola by tak strašne sama ako on predtým.

Jedného dňa mu povedala o svojom strachu.

„Nebud' príliš úzkostlivá,“ povedal. „Nemusíš sa ani obávať mojej smrti, ani si ju želať. Pretože vo svojej hrudi nemám žiadne srdce! Avšak ak by som zomrel, nad dverami nájdeš moju čarodejnú paličku, s ktorou môžeš oslobodiť svoje sestry a ich ženíchov. Potom budeš mať určite dostatok spoločnosti.“

„Kde na svete máš to svoje srdce, ak nie je v tvojej hrudi?“ spýtalo sa dievča.

„Všetko by si chcela vedieť?“ spýtal sa jej manžel. „Nuž, keď to potrebuješ vedieť, potom moje srdce je v posteľnej prikrývke.“

Keď starý muž odišiel za svojou prácou, jeho nevesta strávila čas vyšívaním krásnych kvetov na posteľnú prikrývku, aby urobila jeho srdce šťastným. Starého muža to dosť pobavilo. Smial sa a povedal jej:

„Ty si veľmi dobré dieťa. Ale ja som iba žartoval. Moje srdce je v skutočnosti niekde úplne inde.“

„Tak kde je tvoje srdce, drahý manžel?“

„Moje srdce je vo vchodových dverách,“ odpovedal.

Nasledujúci deň, keď bol preč, dievča ozdobilo dvere pestrofarebným perím a čerstvými kvetmi a zavesilo na ne vence. Pri návrate domov sa starac spýtal, čo to všetko má znamenať.

„Urobila som to preto, aby som ti ukázala svoju lásku k tvojmu srdcu,“ povedala dievčina.

Starý muž sa znova zasmial, vraviac:

„Ty si veľmi milé dieťa, ale moje srdce nie je vo vchodových dverách.“

Vtedy sa úbohá mladá nevesta rozčúlila a povedala:

„Ach, môj drahý! Ty máš niekde srdce. Takže môžeš niekedy zomrieť a nechať ma tu samotnú.“

Starý muž urobil všetko, čo bolo v jeho silách, aby ju upokojil. Zopakoval jej všetko, čo už povedal predtým. Lenže ona ho nanovo prosila, aby jej povedal pravdu, kde má v skutočnosti svoje srdce.

Napokon jej to teda povedal:

„Daleko, veľmi ďaleko odtiaľto na osamotenom mieste stojí veľký kostol, ktorý je taký starý, ako sa len dá predstaviť. Jeho dvere sú zo železa. Okolo neho je hlboká priekopa, ktorú nepremostí žiaden most. V tom kostole je vták, ktorý lieta hore-dole. Nikdy neje, nikdy nepije a nikdy nezomrie. Nikto ho nedokáže chytiť. Zatiaľ čo tento vták bude žiť, ja nezomriem, lebo moje srdce je v ňom.“

Malá nevesta z toho celkom zosmutnela, lebo nevedela urobiť nič, čím by ukázala svoju lásku k srdcu starého muža. Zvykla nad tým často premýšľať, ako sedávala samotná počas dlhých dní, lebo jej manžel bol stále preč.

Jedného dňa prechádzal okolo domu mladý cestovateľ. Keď uvidel peknú dievčinu, zaželal jej:

„Dobrý deň!“

Ona mu pozdrav opätovala. A keď sa viacej priblížil, spýtala sa ho, odkiaľ prišiel a kam ide.

„Bohužiaľ!“ povzdychol si mládenec. „Mám veľmi smutný osud. Mal som šesť bratov, ktorí odišli hľadať nevesty pre seba a jednu pre mňa. Ale doteraz sa domov nevrátili. Tak ich idem teraz hľadať.“

„Ach, môj dobrý priateľ,“ povedala dievčina, „Vôbec nemusíš ísť ďalej. Pod' dnu, sadni si, najedz sa, a napi. Ja ti všetko o tom poviem.“

Dala mu najesť. A keď dojedol, tak mu rozpovedala, že jeho bratia prišli do mesta, kde žila so svojimi sestrami. Každý z jeho bratov si vybral jednu z nich za nevestu a ju zobrali tiež. Potom si to namierili domov. Keď mu hovorila, ako boli všetci ostatní premenení na kameň, plakala. A že ju si nechal starý muž ako svoju nevestu. Nevynechala vôbec nič. Dokonca mu povedala aj príbeh o manželovom srdci. Keď si to mladý muž vypočul, povedal:

„Pôjdem hľadať toho vtáka. Možnože mi Pán Boh pomôže, aby som ho našiel a chytil.“

„Áno, choď,“ povedala. „Urobíš dobrý skutok. Budeš môcť oslobodiť svojich bratov a moje sestry.“

Potom mladého muža ukryla, lebo už bolo neskoro a jej manžel sa mal za chvíľu vrátiť. Nasledujúce ráno, keď starý muž odišiel, pripravila pre svojho hosťa množstvo potravinových zásob. Zaželala mu veľa šťastia a úspechov na jeho ceste a on odišiel.

Kráčal a kráčal. Až napokon si pomyslel, že je najvyšší čas na raňajky. Tak otvoril svoj batoh, v ktorom našiel množstvo chutných vecí. Veľmi ho to potešilo.

„Aká hostina!“ zvolal. „Je tu niekto, s kým sa podelím?“

„Mú,“ ozvalo sa blízko neho. Obzrel sa okolo seba a uvidel veľkého červeného voľa, ktorý povedal:

„Mám to potešenie prijať tvoje láskavé pozvanie.“

„Som rád, že ťa vidím. Nech sa páči, ponúkni sa. Všetko, čo mám, ti je k dispozícii,“ povedal pohostinný mládenec. Vôl si pohodlne ľahol na zem. Oblizol si svoje pery a schuti sa najedol.

„Veľmi pekne ti ďakujem,“ povedalo zviera, ako vstávalo. „Keď budeš v nebezpečenstve alebo v núdzi, zavolaj ma, stačí aspoň myšlienkou,“ a zmizlo medzi kríkmi.

Mladý muž pobalil všetko jedlo, čo zostalo. Potuloval sa ďalej. Slnko už bolo vysoko, tiene kratšie a hlad sa hlásil o svoje obedňajšie jedlo. Rozprestrel na zem obrus a položil naň svoje jedlo, vraviac:

„Obed je pripravený. Každý, kto chce, aby som sa s ním podelil, je vítaný.“

Vtom začul šušťanie medzi kríkmi, z ktorých k nemu pribehol diviak, krochajúc:

„Kroch, kroch, kroch! Povedal tu niekto, že je obed pripravený? Bol si to ty? Myslel si mňa, aby som prišiel?“

„Samozrejme, v každom prípade. Ponúkni sa z toho, čo tu mám,“ povedal mladý cestovateľ a obaja si spoločne vychutnali jedlo, ktoré mal. Potom diviak vstal a povedal:

„Ďakujem. Keď budeš v núdzi, hneď na mňa zavolaj,“ a odbehol preč.

Po dlhý čas mládenec kráčal ďalej. K večeru už bol míle ďaleko. Znovu pocítil hlad. Stále mu zostali nejaké zásoby. Pomyslel si, že je načase, aby si pripravil večeru. Keď si všetko prestrel, zvolal tak ako predtým:

„Každý, kto sa chce ponúknuť z môjho jedla, je vítaný.“

Nad hlavou začul trepotanie krídiel a na zemi uvidel tieň. Práve vtedy sa tam objavil obrovský okrídlený lev, vraviac:

„Počul som niekoho ponúkať svoje jedlo. Je tu niečo aj pre mňa?“

„Ale samozrejme,“ odpovedal mládenec. „Len sa pridaj ku mne a vezmi si z toho, koľko len chceš. Lebo už tam potom toho veľa nezostane.“

Tak okrídlený lev sa zniesol na zem a dosýta sa najedol. Ako odlietal preč, povedal:

„Keď ma budeš potrebovať, len ma zavolaj.“

„Ako sa ten len ponáhľal!“ pomyslel si mládenec. „Možno by mi bol pomohol dostať sa do toho kostola, lebo samotnému sa mi to asi nikdy nepodarí.“

Pozbieral si svoje veci a začal kráčať ďalej. Ani nezašiel príliš ďaleko a uvidel kostol! Rýchlo prišiel bližšie. Okolo kostola bola priekopa, cez ktorú neviedol ani jeden most. Bolo to miesto, ktoré hľadal. Už bolo dosť neskoro o niečo sa pokúsiť. A okrem toho úbohý mládenec bol už veľmi uťahaný. Tak si ľahol na zem a tvrdo zaspal.

Nasledujúce ráno, keď sa zobudil, začal rozmýšľať, ako by sa mohol dostať cez veľkú priekopu. I napadla ho myšlienka. Keby tam len bol ten červený vôl a bol by taký smädný, že by vypil všetku vodu v priekope. Potom by mohol prejsť cez priekopu suchou nohou.

Sotva mu myšlienka prebehla jeho mozgom, objavil sa tam veľký červený vôl a zanedlho vypil všetku vodu v priekope. Hneď ako bola priekopa suchá, vďačný mládenec cez ňu prešiel. Lenže hrubé steny a silné železné dvere na kostole ho nepustili ďalej.

„Verím, že veľký diviak by si s tým vedel lepšie poradiť ako ja,“ pomyslel si. A ajhľa! Ako si to zaželal, prišiel k nemu diviak, ktorý začal svojimi klami silno tlačiť oproti stene. Podarilo sa mu vybrať jeden kameň, potom ďalší, až napokon urobil celkom veľkú dieru. Bola dosť veľká na to, aby sa cez ňu dostal človek. Mladý muž rýchlo vošiel do kostola. Vo vnútri uvidel lietať vtáka, ale nevedel, ako by ho mohol chytiť.

„Ach!“ zvolal. „Keby tu tak teraz bol okrídlený lev, ten by ho veľmi skoro chytil.“ Pri týchto slovách sa tam objavil okrídlený lev,

ktorý uchoпил vtáka a dal ho mládenkovi. Potom odletel preč. Mládenec starostlivo držal vtáka, v ktorom bolo srdce starého čarodejníka, a ponáhlal sa domov tak rýchlo, ako len vládol. K chalupe sa dostal ešte pred večerom. Povedal svoje dobrodružstvo malej neveste, ktorá mu dala niečo na jedenie a pitie. Potom ho schovala spolu s vtákom pod posteľ.

Keď starý čarodejník prišiel domov, sťažoval si, že sa cíti byť chorý. Povedal, že už to s ním pôjde len k horšiemu, lebo vtáka s jeho srdcom už niekto chytil. Mládenec pod posteľou to počul a pomyslel si:

„Tento starý muž mi osobne nijako neublížil, ale premenil na kamene mojich bratov a ich nevesty a moju nevestu si nechal pre seba. No a to je dostatočne zlé.“

Tak trochu stisol vtáka a starý muž zvolal:

„Au! Cítim, že sa ku mne smrť zakráda! Dieťa moje, zomieram!“

S týmito slovami padol omdlievajúc zo stoličky. Skôr než si mladý muž uvedomil, čo robí, stlačil vtáka tak, že nemohlo vôbec dýchať a zomrelo. Spolu s ním zomrel aj starý čarodejník.

Mládenec vyšiel spod postele a dievčina zobrala čarodejnú paličku, ktorú našla nad dverami. Dotkla sa ňou dvanástich kameňov, ktoré sa hneď premenili na šesť bratov a ich snúbenice. Všetci sa náramne radovali, bozkávali a objímali. Na zemi tam zostal ležať len starý muž. Bol celkom mŕtvy. Žiadna čarodejná palička mu nevedela vrátiť život, aj keby si to niekto bol želal.

Tak všetkých sedem bratov a ich sedem neviest odišlo domov. Zosobášili sa. A potom žili spolu šťastne ešte mnoho rokov.

Koniec

2*/ Petržlenka

Andrew Lang

180. diel zo 400

nemecká poviedka, počet slov 1880

Kedysi dávno žila raz jedna chudobná žena, ktorá mala jednu malú dcéru, ktorú volali Petržlenka. Volali ju tak preto, lebo rada jedávala petržlen. Obľubovala ho viacej než hocijaké iné jedlo. A naozaj, skoro vôbec nič iné nejedla. Jej chudobná matka nemala dosť peňazí, aby jej mohla kúpiť dostatok petržlenu na jej nasýtenie. Ale jej dcéra bola taká krásna, že jej nevedela vôbec nič odmietnuť. Tak chodievala každú noc do záhrady jednej starej bosorky, ktorá bývala neďaleko.

Výrazná petržlenová vôňa krásnej Petržlenky sa stala všeobecne známou. A tak sa prišlo na krádež. Bosorka zavolała matku Petržlenky k sebe a navrhla jej, aby jej dcéra bývala u nej. Mohla by tak mať toľko petržlenu, koľko by len chcela. Matka bola s týmto návrhom celkom spokojná. A tak krásna Petržlenka začala bývať u starej bosorky.

Jedného dňa traja princovia, ktorých otec bol na ceste po zahraničí, prišli do mesta, kde žila Petržlenka. Zbadali ju, ako si česala a plietla svoje dlhé čierne vlasy pri okne. V momente sa do nej beznádejne zamilovali. Vrelo po nej zatúžili a chceli ju za manželku. Sotva sa dala medzi nimi vyjadriť slovami ich veľká súťaživosť. Vytasili meče a začali o Petržlenku bojovať. Boj bol taký urputný, že sa ich rinčanie mečov ozývalo po celom okolí. Zúrivo medzi sebou bojovali.

Všimla si ich stará bosorka a povedala si:

„Určite to musí byť kvôli Petržlenke.“

A keď sa presvedčila, že to tak je, plná zlosti pre hádku a spor o krásnu Petržlenku, jej povedala:

„Želám si, aby si bola škaredá žaba a sedela pod mostom na konci sveta.“

Hneď ako vyslovila dané slová, krásna Petržlenka sa zmenila na žabu a zmizla princom z dohľadu. Princovia teda hádku ukončili. Podali si ruky a vrátili sa domov k svojmu otcovi.

Kráľovi pribúdali roky a začínal byť starý, nevládný a nemohúci. Želal si, aby jeden z jeho synov vládol namiesto neho. Ale nevedel sa rozhodnúť, ktorému zo svojich synov zverí kráľovskú korunu, aby vládol spravodlivo namiesto neho. Napokon sa rozhodol, že nech o tom rozhodne osud. Tak si dal predvolať svojich troch synov a povedal im:

„Moji drahí synovia, už som starý a unavený z vládnutia. Avšak neviem sa rozhodnúť, komu z vás troch zverím svoju korunu, lebo vás ľúbim narovna. Zároveň by som chcel, aby nad mojimi ľuďmi vládol ten najlepší a najbystrejší spomedzi vás. Preto som sa rozhodol, že vám dám tri úlohy. Ten, kto ich najlepšie zvládne, bude mojím dedičom. Prvou z nich je, aby ste mi priniesli sto metrov dlhú látku, ktorá je taká jemná, že prejde cez kráľovský prsteň.“ Synovia sa hlboko poklonili a sľúbili, že sa vynasnažia urobiť to najlepšie, čo len vedia. Bez ďalšieho zdržania sa vybrali na cestu.

Dvaja starší bratia si so sebou zobrali plno služobníctva a nákladu. Ale najmladší sa vydal na cestu celkom sám. Za krátky čas prišli na rázcestie, kde sa cesta rozdeľovala na tri rôzne. Dve z nich boli pekne upravené, ale tretia bola tmavá a zarastená. Dvaja starší sa vybrali pekne upravenými cestami. Najmladší im zaželal veľa šťastia a vybral sa hrboľatou cestou.

Starší bratia sa ponáhľali všade na miesta, kde sa dala kúpiť látka. Naložili ju na svoje vozy a vrátili sa domov.

Najmladší syn išiel svojou hrboľatou cestou po mnoho dní. Nikde nemohol nájsť obchod so vzácnymi látkami. Tak cestoval stále ďalej a ďalej. Už pomaly klesal na duchu. Napokon prišiel k mostu. Za ním sa rozprestierala pustá a močiarna oblasť. Skôr ako prešiel cez most, si sadol na breh rieky. Zrazu k nemu z močiara priskákala žaba. Sadla si vedľa neho a spýtala sa:

„Čo si taký smutný, drahý princ?“

Princ jej netrzeplivo odpovedal:

„To je úplne zbytočné ti hovoriť, milá žabka, lebo aj tak by si mi nevedela pomôcť.“